

Když jsem se vylodil na Temži v doku,
na doušek do knajpy táh jsem se tmou.
Ten chlapík měl do hrobu jenom pár kroků
a že by rád skleničku vypil se mnou.
Já povídám: Jestli máš chlapíku money,
zapadnem k Velrybě na řádnej lok,
holky tam všecky maj k legraci sklony,
odejít před ránem může jen cvok.

Odbila půlnoc a mlhovej zvon
vydával podivnej varovnej tón...

Sotva jsme v putyce našli si flíček
chlap vytáh měchejř a na pingla máv,
ve světle mizernejch lojovejch svíček
rozvázal špagát a já zůstal paf.
Černý a bílý a růžový perly,
hotový poklady, hospoda štajf.
Beznohej Flaggerty zahodil berly
a brejlatej O'Hara přestal číst Life.

Bylo půl jedný a mlhovej zvon
vydával podivnej varovnej tón...

V putyce vypukla ohromná sláva,
dědek řek: Nalejte, co kdo chce pít.
Já koukám na Mabel jak to s ní mává
a z fleku mu slibuje, co bude chtít.
Chlap se tak podívá kolik má v pase,
kejvne a povídá: Já bych to bral.
Šiknem se k sobě i při tý mý kráse,
ty budeš královna, já budu král.

Vtom odbila jedna a Mabel i chlap
vylítli stropem a zůstal jen smrad...

Všichni jsme zůstali jak když nás bací,
v tu ránu vyčichnul tabák i rum.
Pár holek zaječí, pár se jich skácí
a v putyce ztichne i nejtišší šum.
Do toho ticha se hlas ozve suše
starýho rejdaře co kdysi zkrach:
Každá ta perla je zakletá duše
hříšníka, kterej už rozpad se v prach.

Do dneška mají tam dřavej strop
a ten zvon mlhovej mlčí jak hrob...